



## گناه و لقمه حرام، مانع پذیرش عبادات می شود

آیت الله مظاهری در درس در پرتوی اخلاق خود گفت: یکی از عوامل مهم پدید آورنده فساد اخلاقی در جامعه، لقمه حرام است. جوانان لایبالی و بی بند و بار که فساد اخلاقی را ایجاد می کنند...

خبرگزاری مهر- آیت الله مظاهری در درس در پرتوی اخلاق خود گفت: یکی از عوامل مهم پدید آورنده فساد اخلاقی در جامعه، لقمه حرام است. جوانان لایبالی و بی بند و بار که فساد اخلاقی را ایجاد می کنند، ذاتاً انسان های بدی نیستند. آنان فرزندان همین جامعه هستند و حتی در بن بست ها هم خدا خدا می کنند، اما لقمه حرام موجب شده است چنین شوند. آیت الله مظاهری در درس اخلاق این هفته خود مباحثی را مطرح کرده که در پی می آید:

گناه و معصیت، مانع قبول شدن عبادات است. به قول قرآن کریم: «إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ» [1]

نماز، روزه، حج، خمس، زکات، خیرات و مبرات و عزاداری، از کسی پذیرفته می شود که گناهکار نباشد. از این رو اعمال افراد فاسق و فاجر ارزشی نزد پروردگار متعال ندارد، گرچه به وظیفه هم عمل کرده باشند و آن عمل را از نظر ظاهری صحیح به جا آورده باشند. بنابراین اگر انسان، هنگام عبادت، گناهی مرتکب شود، مثلاً غیبت کند، در صورتی که شرایط ظاهری آن عبادت را رعایت کرده باشد، عبادت او صحیح است، اما مقبول نیست و نزد خداوند متعال هیچ ارزشی ندارد.

عبادت، اگر به صورت واقعی انجام شود و عبادت کننده، رعایت تقوا را کرده باشد، آثار و برکات فراوانی دارد و اگر کسی برکات عبادت را در زندگی خود مشاهده نمی کند، باید بداند که متقی نیست. در واقع، عدم تأثیر اعمال عبادی و عدم استجاب دعاها، ناشی از گناهی است که انسان مرتکب می شود.

شیطان، بیش از آنکه مانع به جا آوردن ظاهری عبادات شود، برای از بین بردن ارزش باطنی عبادات تلاش می کند. از این رو بسیاری از مردم نماز می خوانند، روزه می گیرند، حج می روند، اما عبادت آنان در اثر فریب شیطان بی ارزش می شود.

لقمه حرام، یکی از مهم ترین موانع، برای پذیرش عبادات است. به تعبیر دیگر، عبادتی که پس از خوردن غذای حرام به جا آورده شود، پذیرفته نمی شود. بنابر فرمایش پیامبر اکرم «ص»، خداوند متعال ملکی دارد که همواره در فراز آسمان ندا سر می دهد و می گوید: «مَنْ أَكَلَ حَرَامًا مَا لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا وَ الصَّرْفُ التَّافُلَةُ وَ الْعَدْلُ الْقَرِیْضَةُ» [2]

این ملک همیشه بوده است و در عصر کنونی نیز وجود دارد و فریاد می زند: کسی که حرام می خورد، عبادت مقبول ندارد و نه عمل واجب از او پذیرفته می شود نه عمل مستحب و عبادت او روح ندارد و بی ارزش است. خوردن مال حرام و شبهه ناک اثرات سوئی در زندگی انسان می گذارد، دنیا و آخرت انسان را تباه می کند و او را از معنویات دور می سازد.

نماز، معراج مؤمن است و انسان با دو رکعت نماز می تواند به مقامات والای عرفانی دست یابد. ولی اگر مال حرام در زندگی کسی باشد، نماز او هیچ ارزشی ندارد. برای چنین کسی نماز سنگین و روزه ملال آور است.

یکی از عوامل مهم پدید آورنده فساد اخلاقی در جامعه، لقمه حرام است. جوانان لایبالی و بی بند و بار که فساد اخلاقی را ایجاد می کنند، ذاتاً انسان های بدی نیستند. آنان فرزندان همین جامعه هستند و حتی در بن بست ها هم خدا خدا می کنند، اما لقمه حرام موجب شده است چنین شوند. اگر شکم کسی از حرام پر شود، رستگاری و سعادت او بسیار مشکل است و تا وقتی درآمد مردم حرام یا شبهه ناک است، یعنی تا وقتی جوانان و نوجوانان لقمه حرام می خورند، وضعیت فساد اخلاقی به همین صورت خواهد بود.